

Les companyies aèries avisen d'un estiu caòtic al Prat

5.000 cancel·lacions el 2018 per vagues de controladors francesos

Els controladors de Marsella amenacen els vols de l'estiu a l'aeroport del Prat

JUANE MASDEU
Brussel·les. Corresponsal

Cordeu-vos el cinturó perquè els enlairaments aquest estiu a l'aeroport de Barcelona seran turbulents. No pels vols en si, sinó per la dificultat d'aconseguir un avió que surti o arribi a l'Prat, o fins i tot el dia previst. És el missatge que ahir van llançar des de Brussel·les els dirigents d'Airlines for Europe (AIE), l'associació més gran de companyies aèries d'Europa que agrupa aerolínies com Air France-LM, EasyJet, Ryanair, TAP Portugal, Lufthansa, el grup IAG i Norvegian entre d'altres.

El missatge "va ser dolent al matí, és dolent el juny i serà pitjor" aquest estiu, va dir Willie Walsh, conseller delegat d'IAG, advertint que els retards i els problemes que ja s'estan patint s'agreuaran. La responsabilitat, va dir el director, no és ni de les companyies aèries ni dels aeroperadors, és de les vagues que estan realitzant i que continuaran portant a terme els controladors francesos. Per a Barcelona i per a les illes Balears és crítica el centre de control de Marsella. És el que regula l'espai aeri de la Mediterrània, i com n

tal, vols amb destinació i origen a Barcelona que es dirigeixin a l'est forçosament han de travessar aquest espai o bé fer una marrada enorme. Walsh en va posar un exemple.

Quan Marsella fa vaga, un vol entre Eivissa i Verona augmenta un 30% la durada i un 27% el consum de combustible. Resultat, retards i en última instància, anul·lacions. I és que Barcelona és la gran afectada. "Quan hi ha

La vaga del centre de Marsella afecta el 50% dels vols de l'aeroport de Barcelona

vaga al centre de control de Marsella -va dir Walsh-, un mínim de 50% dels vols de Barcelona pateixen restriccions, i en alguns casos aquestes restriccions poden ser de 4 o 5 hores... una acció que es produeix a França té un efecte econòmic desproporcionat en l'economia espanyola i catalana. Els directius d'Airlines For Europe van exposar una multitud de dades

per demostrar que les vagues dels controladors de trànsit francesos "estran destruint el trànsit aeri i l'economia a Europa". Aquest any les vagues dels controladors a França s'han incrementat un 300% respecte al 2017. Sumant des de principi del 2018, s'arriba a 24 dies de vagues que han provocat 5.000 cancel·lacions de vols, i milers de retards. El càlcul és que a final d'any els dies de vaga arribin a 27, és a dir, pràcticament un mes complet sense servei. L'impacte perjudica desproporcionadament les companyies que operen des de Barcelona. És el cas de Vueling, a la qual aquestes vagues afecten el 50% dels seus vols.

Michael O'Leary, conseller delegat de Ryanair, també es va sumar a la protesta exigint a les autoritats polítiques que actuïn: "Aquestes distorsions són completament inacceptables i fem una crida als governs a la Comissió Europea perquè actuïn amb urgència". Les 4 llibertats de la UE s'apliquen sempre, excepte si ets un controlador aeri francès, va ironitzar O'Leary, argumentant que aquestes vagues coartaven la llibertat de circulació dels ciutadans europeus a qui els tocava sobrevolar l'espai aeri francès. ■

Tesla porta a judici un extreballador per violació de secret industrial

SAN FRANCISCO Agències

Aigües agudades a Tesla. L'empresa automobils de Elon Musk ha decidit denunciar un extreballador de la companyia acusat de violar les polítiques de confidencialitat. Martin Tripp, que va treballar a la fàbrica de Nevada com a tècnic dels processos industrials des de l'octubre, hauria transmes informació sensible (diversos gigabytes) a altres empreses, la qual cosa suposava la ruptura del secret industrial.

El material de Tripp inclouria dotzenes de fotografies i vídeos del sistema de manufactura de la companyia californiana. Segons els detalls de la investigació, Tripp hauria entrat de manera il·legal als ordinadors de tres treballadors i des d'allà hauria transferit dades a tercers, la identitat dels quals encara no ha transscendit. I no només això: l'exemple hauria jugat a confondre, amb indicis falsos, milers de comunicació de notícies falses sobre les característiques de les bateries. Per exemple, va indicar que

el Model 3 adoptava certes bateries i va exagerar sobre la suma de residus produïts durant el procés de fabricació. Pa uns dies Elon Musk havia alertat sobre intents de "sobornatge" al si de la companyia i fins i tot es va referir a presumptes complots del lobby energètic.

Musk també va qüestionar si "venedors a curt [d'uccions] de Wall Street", "companyies de petroli" o "la multitud de competidors de grans companyies d'automòbils de gas/diesel" podrien haver estat involucrats en la difusió il·legal d'informació. "Si estem disposats a enganyar tant sobre les emissions, potser estem disposats a fer trampa d'altres maneres", va escriure l'executiu en un correu electrònic als seus empleats. Tesla està escarçant els temps per aconseguir uns nivells de producció satisfactoris del seu esperat Model 3, quan falten pocs dies per a la presentació dels resultats trimestrals. ■

TRIBUNA

Maria Eugènia Gay
Decana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

La reforma de la LAU

Aquests últims dies s'ha posat de manifest de manera molt evident la necessitat de dur a terme una reforma de la llei d'Arrendaments Urbans (LAU), una evidència que respon a una voluntat comuna de tots els operadors que intervenen al mercat immobiliari. El nivell de preus a què estan arribant els lloguers no és assumible per a moltes famílies i sens dubte, menys encara per als joves que aconseguirien incorporar-se al mercat laboral. La situació corre el risc de tornar a generar una bombolla immobiliària, si no s'està causant ja, que derivi el càrrec cap a la compra d'un habitatge -en lloc d'optar pel lloguer- perquè el preu d'aquest sigui tan inassumible que valgui més la pena endeutar-se (o fins i tot sobreendeutar-se) amb una hipoteca.

Una de les causes més evidents d'aquesta situació està en la reforma que aquella llei va tenir l'any 2013, reduïda de 5 a 3 anys la durada mínima garantida dels contractes d'arrendament destinats a satisfer la necessitat permanent d'habitatge de l'arrendatari. A més, va passar de preveure una prórroga de fins a tres anys a establir-la de tan sols un any. Aquella reforma no ha assolit la finalitat que pretenia (incentivar el mercat del lloguer), però, a més, el nou termini de tres anys de durada mínima ha precaritzat el mercat d'arrendament d'habitatges, amb una durada insuficient perquè el domicili familiar tingui la mínima estabilitat necessària, deixant-lo a la mercè del mercat i posant en risc el nucli essencial del dret constitucional a un habitatge digne, que consisteix no només en el dret a accedir a un habitatge, sinó també en el dret a romandre-hi.

L'advocacia catalana, preocupada per aquesta situació, ha elaborat una propos-

Confio que es modifiqui la llei per permetre un lloguer d'habitatges estable i assequible per a tothom

ta que espera que sigui tinguda en compte pels grups parlamentaris quan es comenci a debatre la reforma de la llei. La proposta passa, en primer lloc, perquè la durada mínima dels contractes sigui de sis anys i la possible prórroga, de fins a quatre. També garanteix que l'actualització de la renda (durant la prórroga) sigui la pactada o, en el seu defecte, l'IPC; i limita les garanties addicionals que s'establixen amb la fiança al firmar el contracte.

Així mateix, plantejarem una sèrie d'incentius fiscals perquè els propietaris incrementin l'oferta d'habitatges el nucli del lloguer: reduccions en l'IRPF respecte als rendiments que obtinguin fins a un 100% en determinades rendes, determinació que aquell rendiment es tributi només quan es cobri efectivament i l'aplicació del tipus reduït d'IVA (del 10%) a la realització d'obres de renovació i reparació als habitatges destinats a lloguer. Esperem que aquestes propostes siguin estudiades i debatudes i, en un cas, que la llei es modifiqui per permetre d'una manera un lloguer d'habitatges estable i assequible per a tothom, tan garantit d'un dret tan essencial com és el de l'habitatge.

